

Християнството
се провалило ли
е?

Християнството се провалило ли е?

Правилният отговор на въпроса дали християнството е било успех или провал зависи от правилното разбиране на това, какво представлява християнството и какво точно Бог е искал то да постигне на земята. Христос ни е представен в Библията като Спасител на света; и логичното заключение е, че Бог е планирал светът да се обърне към Него и по този начин да бъде спасен от смъртта. Изминаха почти две хиляди години, откакто Исус дойде на земята, за да умре за човечеството, а светът все още е далеч от обръщането си. Християнството като цяло бързо губи позиции и цели народи са се обърнали срещу различни видове религии. Да съдим ли от това, че Божият план е провалил?

В дните на Исус учениците основаваха надеждите си за месианското царство на пророчествата от Стария завет и затова надеждите им бяха , предимно правилни. Те не успяха да разберат, че тогава все още не беше дошло времето за установяването на това царство. Същото важи и за повечето християни

оттогава: тяхната вяра, че Бог е планирал обръщането на света чрез Христос и църквата, е правилна, но те не са успели да разберат от Писанията, че това не е епохата, в която Бог е планирал да бъде извършено това дело.

Както непосредствените ученици на Исус не разбраха от пророчествата, че Месията трябва да страда и да умре като Изкупител на човечеството, преди обещаните благословения на царството да дойдат на света, така и християните не разбраха от Писанията, че истинската църква на Христос трябва да страда и да умре с Него, преди да получи привилегията да участва с Него в бъдещата работа на царството за обръщане и благословение на човечеството. Апостол Павел изразява ясно този въпрос, като казва: „Ако сме деца, то сме и наследници, наследници на Бога и сънаследници на Христос, ако страдаме с Него, за да бъдем и прославени заедно с Него. Защото считам, че страданията на сегашното време не са достойно да се сравняват с славата, която ще се яви в нас.“ Римляни 8:17,18

Славата, за която се говори тук, очевидно е славата на сънаследничеството с Христос в Неговото месианско царство. Ако онези, които

достигат тази слава, трябва първо да страдат с Него, то това означава, че настоящата мисия на църквата не е да завладява света за Исус, а да следва вярно Неговите стъпки, дори до смърт.

Християните следват Исус

Това е, което самият Исус учеше своите последователи. Например, на повече от един път той каза: „Ако някой иска да бъде мой ученик, нека се отрече от себе си, да вземе кръста си и да ме следва.“ Че те трябваше да го следват до смъртта, става ясно от думите на Исус в Откровение 2:10, където се казва: „Бъди верен до смърт и Аз ще ти дам венеца на живота.“ Че тази вярност предполага сила пред лицето на страданията и преследванията се вижда от обещанието му в Откровение 3:21, където казва: „На този, който победи, ще дам да седне с мен на моя престол, както и аз победих и седнах с Отца си на неговия престол.“

Когато на църквата беше дадена божествената задача да отиде по целия свят и да проповядва Евангелието, целта беше ясно посочена като създаване на ученици и даване на свидетелство. Това, че Бог не е имал намерение това свидетелство да завладее света, а да доведе до подготовката на самите християни за бъдещата

работа на царуване с Исус, става ясно в Откровение 20:4. Цитираме: „Видях душите на онези, които бяха обезглавени заради свидетелството за Исус и заради Божието слово, ... и те оживяха и царуваха с Христос хиляда години.“

Ако мисията на истинските християни в света е била просто да свидетелстват за истината и чрез натрупания опит да се подготвят за великото бъдещо дело на обръщането на света по време на хилядолетното царство, тогава можем лесно да разберем очевидния провал на християнството. Всъщност виждаме, че истинското християнство не е претърпяло неуспех; просто фалшивите надежди на много от самопровъзгласените вярващи не са се оправдали. Когато видим, че настоящата мисия на църквата е по-скоро мисия на жертва и страдание, отколкото на завладяване на света, много загадъчни въпроси веднага ни стават ясни.

Например, не сте ли се чудили често защо верните християни обикновено страдат повече от невярващите? Чудили ли сте се някога защо, след като Исус дойде като светлината на света, човечеството всъщност се потопи в дълъг период на мрак, за който днес говорим като за Тъмните векове? Чудили ли сте се някога защо днес в света

има повече от два пъти повече невярващи, отколкото преди век? Кой не си е задавал въпроси от този род? Мнозина, в резултат на своите размисли, са стигнали до заключението, че християнството е гигантска фарса и че тази предполагаема основа и опорна точка на цивилизацията не е успяла да оправдае претенциите си.

Какво е християнин?

Популярната представа за християнството е, че човек става християнин по същия начин, по който се присъединява към клуб, и че то представлява нещо като предпазна мярка срещу божия гняв, който иначе би изпратил човека в ужасно място на мъки след смъртта. Оттук произтича предположението, че Бог иска всички да станат християни, за да избегнат тази ужасна съдба. Сега, когато в по-ясната светлина на по-добри дни се открива, че кошмарът за вечни мъки не се проповядва в Библията, пътят за по-добро разбиране на това какво означава да си християнин става все по-ясен.

Думата „Христос“, която е гръцки превод на еврейската дума „Месия“, се използва в Новия завет, за да свърже Исус с тази славна поредица от месиански обещания, които се срещат в

Стария завет. Първото от тези обещания е дадено в Едемската градина, когато Бог казва, че потомството на жената ще смаже главата на змията. Друго, по-конкретно обещание, е дадено на Авраам, когато му е казано, че чрез неговото потомство ще бъдат благословени всички народи на земята.

Исус, Христос, дойде на света като семето на обещанието, за да бъде този, който ще благослови цялото човечество, и Писанията показват, че онези, които стават истински християни, като следват вярно неговите стъпки на саможертва, дори до смърт, ще бъдат част от обещаното семе заедно с него.

Апостол Павел, пишейки на християните от своето време, казва: „Ако сте Христови [християни], тогава сте потомци на Авраам и наследници според обещанието.“ (Галатяни 3:29) В писмото си до коринтяните Павел казва, че Христос „не е един член, а много“. Апостолът представя много важен момент за размисъл в тези две изявления. Те показват, че в избора и развитието на християните Бог просто извършва подготвителна работа във връзка с бъдещата месианска цел да благослови всички народи. Това означава, че Бог не се е опитвал да направи християни от цялото човечество, а просто е избрал няколко души от

народите, които да бъдат свързани с Исус в бъдещата му работа по благословяването на целия свят, както на живите, така и на мъртвите.

Един особен народ

Кои са тези християни днес, които Бог избира да царуват с Месията? В коя църква ще ги намерим? Бог е Съдията, който определя кои са те. По-конкретно, християнин е този, който, след като е признал, че е грешник и е отчужден от Бога, се е покаял и чрез вяра в пролятата кръв на Христос е посветил изцяло своето време, таланти – всичко, което има – на Господа, и се стреми да изпълни това посвещение с вяра. Членството в деноминационна църква няма нищо общо с това.

В петнадесета глава от Деяния има разкриващ разказ за божествената цел при избора на верните християни от тази епоха. Апостолът обяснява, че „Бог първо посети езичниците“, не за да ги направи всички християни, а „да избере от тях народ за Своео име“ – истинските християни. След това, заявява апостолът, божествената благосклонност ще се върне към Израил и разрушената „шатра на Давид“ ще бъде възстановена: и тогава, казва той, „останалите [остатъкът] от хората“ и езичниците ще имат възможност да „търсят Господа“. Първо трябва да бъде завършена

работата по извеждането на народ за Неговото име – невестата на Христос, съставена от всички напълно посветените християни. Деяния 15:14-18

Когато видим, че Бог не възнамерява целият свят в този век да стане християнски, това ни помага да разберем много пасажии от Библията, които досега са били много трудни за разбиране. Например, в Откровение 5:10 ни се казва, че бъдещото царуване на Христос и църквата ще бъде тук, на земята. Как може това да е вярно, ако всички, освен църквата, ще бъдат отнети от земята и ще бъдат измъчвани завинаги в горящ ад? Над кого тогава ще царуват светиите тук, на земята ()? Тази трудност изчезва, когато осъзнаем от Писанията, че светът ще бъде благословен, а не прокълнат, след завършването на истинската църква.

Гледайки на въпроса по този начин, можем да видим, че Божият план за спасението на човечеството предоставя възможност на всички, както на църквата, така и на света, а не че всички ще бъдат спасени, независимо от тяхното сътрудничество в божествените планове. Писанията ясно посочват, че всички, които съзнателно съгрешават, след като са достигнали пълно познание на истината, ще

бъдат наказани с вечно унищожение – но не с вечно съхранение в мизерия, както представят въпроса вероизповеданията от Тъмната епоха.

Наградата на истинската църква

Друг интересен момент, свързан с Божия избор на християнската църква да бъде свързана с Христос в Неговото месианско царство, е, че такива верни християни ще получат по-висока награда от света като цяло. Божието предопределение за света е, че хората ще бъдат възкресени за живот на земята – възстановяване на царството, подготвено от създаването на света, което е власт над по-нисшето творение тук, на земята; но на християните Учителят даде обещанието: „Отивам да ви приготвя място, ... за да бъдете и вие там, където съм Аз.“ (Йоан 14:2,3) Църквата ще получи небесна награда, но Божието намерение не е да вземе цялото човечество в небето, както ще видим по-късно в тази дискусия.

Перспективата за вечен живот чрез пролятата кръв на Изкупителя е благословената надежда, представена в Библията както пред църквата, така и пред света. Библейското представяне не е за небето за праведните и вечно мъчение за нечестивите, а по-скоро за живот или смърт.

Първият човек, Адам, не се подчини и загуби живота си; но в крайна сметка Исус дойде като откуп за човека, за да понесе наказанието на смъртта чрез собствената си смърт на кръста. В резултат на това на света отново ще бъде дадена възможност да живее. Тази възможност ще дойде в подходящото време за всички, но през тази Евангелска епоха само напълно посветените християни са единствените, които действително имат пълна възможност да се възползват от смъртта на Изкупителя. Тези, които следват Исус, като жертват живота си, са възнаградени не само с самия живот, но и с безсмъртен живот. Това са онези, които „търсят слава, чест и безсмъртие“. (Римляни 2:7) Покорните от човешкия свят, по време на бъдещия период на царството, също ще получат възможност да живеят, но животът, който ще получат, ще бъде възстановеният човешки живот, загубен от Адам. Покорните ще живеят вечно, не защото ще станат безсмъртни, а защото Бог ще продължи да поддържа живота им.

Защо светът не се обръща

Досега работата на истинското християнство е била само да подготви бъдещите сънаследници на Месията за великото дело на неговото отдавна обещано царство. Не е чудно, че в тази

вързка опитите да се обърне светът са постигнали толкова малък напредък през цялата християнска ера. Създателят знаеше, че от човешка гледна точка християнството ще изглежда като провал. Самият Исус, като се позовава на края на тази епоха, каза: „Когато дойде Човешкият Син, ще намери ли вяра на земята?“ (Лука 18:8) По този начин фактът, че много малко хора в днешния свят наистина вярват в Библията, не е изненада за Бога. Неговият възлюбен Син, Изкупителят на света, предвиди точно това състояние и го предсказа. Това е още една добра причина да вярваме в това, което казва Библията.

Стотиците раздели между така наречените християнски църкви също бяха предсказани в пророческото Слово. Павел каза, че ще настъпи голямо отстъпление от истинската вяра, и това със сигурност се случи.

Ако Исус и апостолите му бяха група измамници, решени да реализират някакъв егоистичен план с цел да повлияят благоприятно на целия свят, биха ли предсказали умишлено, че не след дълго целият им план ще се провали и те самите ще станат за посмешище в съзнанието на милиони хора? Такива песимистични предсказания не биха били много окуражаващи за ранните вярващи, нито биха

накарали много хора да се присъединят към движението. Светската мъдрост би казала: „Нарисувай бъдещето колкото се може по-светло, иначе никога няма да спечелиш много новоповярвали.“

Исус и апостолите не се ръководеха от светската мъдрост. Те напълно разбираха, че целта на проповядването на Евангелието в този век не е да се изградят големи и внушителни църковни организации. Те знаеха, че Бог не е имал намерение самото проповядване на Евангелието сега да доведе света в нозете на Исус. Те предвиждаха, че докато малка група истински християни ще бъде събрана и подготвена за бъдещата благословена работа, заблудените мъже и жени като цяло ще изопачат славните истини, които Учителят е проповядвал, и в резултат на това християнството ще изглежда, че е претърпяло поражение.

Колко сме щастливи обаче, че истинското християнство не е претърпяло поражение; че божественият план за този век се изпълнява успешно и че сега тази подготвителна работа за новото царство е почти завършена. Всъщност има много библейски доказателства, които показват, че периодът, определен в божествения замисъл за призоваването и подготовката на истинските

християни да царуват с Исус в неговото месианско царство, приближава края си. Следователно сърцата ни трябва да се радват, когато размишляваме върху някои от доказателствата, които показват, че сме почти достигнали края на този век и началото на един нов, в който предсказаните благословения на мир и живот ще бъдат раздадени на умиращия свят.

Единствената надежда на света: възстановяване

Пълното възстановяване на човечеството до състояние на съвършено здраве, щастие и вечен живот в един световен райски дом е изразената цел на Създателя, както е записано в Неговото Слово, Библията. Разумът ни подсказва, че така трябва да бъде. Ако Бог е създал земята за човека, а човека за земята, би било нелогично да предполагаме, че Той би позволил на противоположните сили на измамата и бунта да осуетят завинаги Неговите любящи планове; или че Той би бил принуден да приеме някаква алтернативна уговорка, за да спаси няколко от Своите човешки поданици, прехвърляйки ги в друго състояние на живот.

Когато Бог създаде човека и му предостави този прекрасен дом в Едем, му даде задачата да

се размножава, да населява земята и да я подчинява. На Адам и Ева не беше казано нищо за отиването в рая, когато умрат; всъщност смъртта не ги очакваше , докато оставаха послушни на законите на Създателя.

Те трябваше да живеят – на земята – и да не умират. Те трябваше да населят земята – не небето – с потомството си. Опитайте се да си представите славните, идеални условия, които биха съществували на тази планета Земя, ако грехът и смъртта не бяха се появили и първоначалният рай в Едем беше разширен, за да обхване цялата земя, както Бог беше заповядал. Представете си този световен рай, изпълнен с перфектно и щастливо човешко семейство, всички се наслаждаващи на вечен живот и вечната благосклонност на своя Създател. Именно това практическо, благословено благо е предстоящо за човешкия род, като такова възстановяване е било осигурено чрез смъртта на Исус.

Обещания за възстановяване

Когато в самото начало Бог каза, че семето на жената ще смаже главата на змията, Той всъщност имаше предвид, че резултатите от смъртната работа на змията ще бъдат

унищожени и човекът ще бъде възстановен до състоянието, което тогава е загубил, като е непослушал своя Създател. Когато Бог каза на Авраам, че чрез неговото семе всички семейства на земята ще бъдат благословени, това всъщност беше обещание за възстановяване на всички потомци на Адам.

Когато ангелът обяви раждането на Исус, казвайки: „Днес ви се роди в Давидовия град Спасител, който е Христос Господ“, това означаваше, че целият свят ще има възможност да бъде спасен от смъртта и възстановен към живот на земята. (Лука 2:11) Когато Исус учеше учениците си да се молят: „Да дойде Твоето царство. Да бъде Твоята воля, както на небето, така и на земята“, той просто им напомняше за истинската и крайна цел на Божието царство – възстановяването на изгубеното състояние на човека. Всеки християнин, който е изрекъл тази молитва – независимо дали е осъзнавал това или не – е молил за възстановяването на райските условия на земята.

Когато нашият Господ и неговите апостоли обещаха на всички верни християни, че ще станат сънаследници с Исус и ще царуват с него, това означаваше, че в крайна сметка те ще споделят с него като духовното семе на Авраам

славното дело на разпределяне на обещаните благословения на възстановения живот. (Откровение 5:10) Когато Писанията ни казват, че Исус „по Божията благодат вкуси смърт за всеки човек“, това означава, че наказанието смърт, което тежи върху всеки човек поради първородния грях, в подходящото време ще бъде отменено, като по този начин ще се отвори пътят за всеки човек да живее отново на съвършената земя. — Римляни 6:23; Евреи 2:9

Именно за да се осъществи това дело на възстановяване, църквата, както и Исус, са възвишени до толкова висока позиция, както по природа, така и по слава. Каква по-добра надежда за слава е това за църквата на Христос в сравнение с теорията за Тъмната епоха, според която Бог се е опитвал да накара целия свят да се присъедини към църквата, за да бъде спасен от адския огън!

Именно това славно дело на възстановяване, или реституция, следва второто пришествие на Христос. Апостол Петър посочва това в Деяния 3:19-23. Точно преди да направи записаното тук изявление, Петър беше изцелил човек, който беше куц от младостта си. Използвайки този инцидент като илюстрация и като основа за важния урок, който щеше да предаде на

слушателите си, той каза „Покайте се, прочее, и се обърнете, за да се изличат греховете ви, когато дойдат времената на обновление от присъствието на Господа; и Той ще изпрати Исус Христос, който преди това ви беше проповядван; когото небето трябва да приеме до времето на възстановяването на всичко, което Бог е говорил чрез устата на всичките Си свети пророци от началото на света.” Каква всеобхватна пророчество е това, възстановяване на всичко! Какво различно продължение на второто пришествие на Христос е това от традиционната съдба, която се предполагаше, че ще последва неговото завръщане на земята.

Времена на обновление – а не на мрак и мъки – ще дойдат от присъствието на Господа. Изразът „от присъствието на“ в гръцкия език буквално означава „от лицето на“. Той се основава на ориенталската идея, че да обърнеш гръб на някого е доказателство за неодобрение, а да погледнеш към някого показва, че го счита за приятел. Колко смислен е тогава този израз, както го използва апостолът в това пророчество! В Едемската градина Бог обърна гръб на Своето човешко творение, защото законът Му беше нарушен. „В Неговата благосклонност е животът“, казва пророкът; но светът загуби Божиата благосклонност поради греха и като цвете,

лишено от слънчева светлина и дъжд, хората изсъхнаха и умряха. Псалом 30:5

Обещанията ще се изпълнят

Макар че, образно казано, Бог е обърнал гръб на човечеството за повече от шест хиляди години, Той все пак е давал обещания за бъдещо благословение и е подготвял нещата, които е обещавал. Второто пришествие на Христос и установяването на Неговото царство бележат времето, когато тези обещания започват да се изпълняват. Поради това Петър ни казва, че тогава Бог ще обърне лицето Си към човешкото семейство и в резултат на това ще дойдат времена на обновление.

Апостолът също казва, че ще дойдат времена на възстановяване на всички неща, за които са говорили всички Божии свети пророци от началото на света. Човекът е загубил съвършения живот на земята и съвършения живот на земята ще бъде възстановен. Как може светът да бъде възстановен в рая, когато никога не е бил там? Всички Божии свети пророци са предсказали тези идващи дни на благословение за измъчения и умиращ свят на човечеството! Чудили ли сте се някога за цъфтящите пустини и смокиновите дървета, които растат в небето?

Старозаветните пророци са писали за земни неща от този род, а сега виждаме, че техните послания наистина се отнасят до земните благословения на живота и щастието във възстановения рай.

Възстановяването на здравето на един човек, който беше куц, от Петър беше използвано само като илюстрация на факта, че когато Месианското царство бъде установено, ще има подобно възстановяване за всички. Исаия, например, каза, че когато дойде времето на царството, „куцът ще скача като елен“, „езикът на немците ще пее“, „ушите на глухите ще се отворят“ и „очите на слепите“ ще се отворят. (Исаия, глава 35) Тези благословения на възстановяване ще засегнат не само онези нещастници, които са осакатени и инвалиди, но и всички останали, които го желаят, ще се възползват от тях. Духовната слепота също ще бъде премахната, когато „познанието за Божията слава“ изпълни земята „както водите покриват морето“. Исаия Исаия 11:9; Еремия 31:34

Месианското царство е символизирано в пророчеството като планина. Именно това планинско царство, според предсказанието на Даниил, ще расте, докато не запълни цялата земя. (Дан Иел 2:34,35,44) Същата тази планина е спомената от пророк Михей, където четем: „Но

в последните дни ще стане така, че планината на дома на Господа ще се утвърди на върха на планините и ще се издигне над хълмовете; и народите ще се стичат към нея. И много народи ще дойдат и ще кажат: Елате, нека се изкачим на планината на Господа, в дома на Бога на Яков; и той ще ни научи на пътищата си, и ние ще ходим по пътеките му; защото законът ще излезе от Сион, и словото на Господа от Ерусалим. И той ще съди между много народи и ще изобличи силни народи от далеч, и те ще превърнат мечовете си в ораля, а копията си в сърпове; и народ няма да дигне меч против народ, нито ще се учат вече на война. Но всеки ще седи под лозата си и под смокинята си, и никой няма да ги плаши, защото устата на Господана Силите са го казали. Михей 4:1-4

Последните дни

Изразът „последните дни“, както е използван в горния пасаж, описва последните дни на господството на греха и смъртта на земята и периода, в който ще бъде установен нов и по-добър ред под прякото управление на Месията. Представките на Тъмната епоха за последните дни се оказват напълно погрешни, когато се сравнят с този и други вдъхновяващи надежда писания. Например, вместо последните дни да сигнализират

края на всяка надежда, както и на всяка възможност за покаяние, пророкът представя напълно противоположната картина. Той казва, че тогава Бог ще научи хората на Своите пътища и те ще ходят по Неговите пътеки; че ще престанат да бъдат егоистични и войнствени и ще посветят времето си на насърчаването на мира и добрата воля: народите няма да вдигат меч срещу народи, нито ще се учат повече на война.

Не всички подробности за месианското царство са разкрити в Библията, но ние сме уверени, че същата божествена сила и непогрешима мъдрост, които са създали и сега контролират подреденото движение на милионите небесни тела, дават увереност в методите на царството, чрез които познанието за Божия закон на любовта ще бъде наложено по цялата земя веднага след настоящия крах на човешкия грях и егоизъм.

Символиката на пророчеството на Михей, разбира се, се основава на неща, с които самият пророк е бил запознат. Копията и мечовете не са много популярни като ефективни оръжия за война днес. Ако това пророчество беше написано в по-модерни времена, без съмнение щеше да споменава подводници, самолети, отровни газове и ядрена война.

По същия начин, картината на лозата и смокиновото дърво е картина на мир и доволство, основана на адекватната увереност, че необходимостите и удобствата на живота ще продължат да бъдат достъпни за всички, когато Христовото царство функционира в пълна сила. Удобна къща, без ипотека, в която не липсва нищо, би била съвременната представа за същото славно състояние.

Цитираме друго интересно пророчество за времената на възстановяване: „В тази планина [царство] Господ на Силите ще приготви за всички народи пиршество с тлъсти ястия, пиршество с вина от утайка... добре пречистени. И на тази планина Той ще унищожи покривалото, което е хвърлено върху всички народи, и завесата, която е разпростряна върху всички народи. Той ще погълне смъртта в победа; и Господ Бог ще изтрие всички сълзи от всички лица; и упрека на Своя народ ще отнеме от цялата земя, защото Господ е казал това.“ Исая 25:6-8

Какво повече може да се иска от това, което е описано в тази окуражаваща сърцето пророчество за предстоящите благословения на възстановяването? Наистина ще бъде празник, когато „желанието на всички народи ще дойде“ (

Агей 2:7). Празникът символизира възстановяващите и поддържащи живота разпоредби на Месианското царство.

Завесата, символизираща заслепяващото влияние на „старата змия“, ще бъде премахната. Това ще бъде възможно, защото, както посочва Откровителят, Сатана ще бъде вързан, за да не може повече да мами народите. Откровение elation 20:1-3

Смъртта ще бъде погълната от победата! Смъртта е тази, която е влязла в света и е унищожила щастието на всички; но „това, което беше изгубено“, ще бъде възстановено, затова смъртта трябва да бъде унищожена.

В Откровение 21:4 ни се казва, че „няма да има повече смърт“. Трудността в миналото е била, че мнозина са се опитвали да приложат всички тези славни земни обещания към небето, пренебрегвайки факта, че само малцина – истинските последователи на Учителя през този век – ще получат небесна награда. Тук, на земята, смъртта е царувала; и затова тук няма да има повече смърт.

Колко щастливи ще бъдат тогава хората, които приемат благословенията на царството на живота и спасението! Обърнете внимание на

това, което казва пророкът по този въпрос: „И в онзи ден ще се каже в Ефремов (): Ето, това е нашият Бог, когото очаквахме, и Той ще ни спаси; това е Господ, когото очаквахме, ще се радваме и ще се веселим в Неговото спасение.“ Исаия Исаия 25:9

Милиони хора наистина са чакали и копнеели за по-добро разбиране на истинския Бог! Мнозина също са се надявали и молили за спасението, което само Той може да даде! Светът е чакал изгрева на Божията благосклонност – чакал в неведение, може би, без да има представа как и кога ще се случи това. Когато ослепителното влияние на главния измамник бъде премахнато и познанието за Божията слава изпълни земята, тогава светът ще познае своя Бог и ще се върне към Него с цялото си сърце, с ентузиазъм.

Божията могъща сила

Нека ничия вяра не се разклати от необятността на нещата, които Бог е обещал да направи за човечеството. Не забравяйте, че сега разглеждаме това, което всемогъщият вечен Създател на вселената е обещал да направи. Бог, който е създал живота, е напълно способен да го възпроизведе, за да изпълни обещанията си.

Това възстановяване ще включва както мъртвите, така и умиращите. Именно това е заложено в библейското учение за възкресението. Тази чудесна доктрина за възкресението от мъртвите () е била обезсилена от традиционната теория, че смъртта не съществува. Как може човек да бъде възкресен от мъртвите, ако не е бил мъртъв? Колко напълно невъзможно е било за един объркан свят да разбере простата, но удовлетворяваща душата надежда за възстановяване, докато умовете им са били заслепени от традицията за безсмъртната душа! Сега, слава Богу, можем да видим какво представлява спасението; че то означава събуждане от мъртвите и възстановяване на живота на земята. Библията описва смъртта като сън, от който всички ще бъдат събудени, освежени, в зората на новия ден, който скоро ще настъпи. Божественият часовник на вековете вече отбелязва ранните сутрешни часове; и докато мракът все още е гъст, денят приближава бързо; да, той е много близо.

Най-чудесната част от всичко това е фактът, че тези животворни благословения на възстановяването са наистина точно зад ъгъла. Не е необходима прекомерна вяра, за да повярвате в това. Пророците от Библията са

били толкова точни в предсказанията си за настоящите условия в света – условията, които непосредствено предшестват установяването на Божието царство – че не е трудно да повярваме, че същата божествена сила и мъдрост, които са ги водили в пророческите им изявления за нещата, които сега приемаме като реалност, са ги водили и в предсказанията за още по-чудесните неща, които ни очакват.

Нека се радваме на вдъхновяващата перспектива, която ни очаква, и нека видението за тези бъдещи радости ни даде сила да понасяме търпеливо изпитанията на настоящето. Царството на греха и смъртта е било дълга и изтощителна нощ за света като цяло. Но за всеки индивид времето минава бързо и с неговото отминаване всеки е положил основите на един много ценен урок. Ако сега можем да осъзнаем, че мъдрият и любящ Създател е позволил царството на злото с цел да засили нашата признателност към Него и Неговите закони, можем търпеливо да чакаме и да продължаваме да се молим за настъпването на новия ден.